

ἐξ οὗ διὰ τῆς τοῦ δένδρου διασχίσεως ἀπολαμ-
βάνεται. Ἐπειδὴ ἡ Καφουρά εἶναι προϊόν χρή-
σιμον εἰς τὴν ἱατρικὴν, εἰς τὰς τέχνας καὶ εἰς
τὴν οἰκιακὸν βίον πρὸς ἐξολόθρευσιν καὶ πρὸς
προφύλαξιν τῶν φορεμάτων ἐκ τῶν φθοροποιῶν
ἐντόμων, πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι εἶναι φάρ-
μακον τὰ μέγιστα ἐρεθιστικόν. Ἐάν καταπίης
25—30 κόκκους αὐτῆς προκαλεῖ μεγάλην ἐρυ-
θρότητα τοῦ προσώπου, φλόγωσιν τῶν ὀφθαλ-
μῶν, σπασμούς καὶ μανιώδη ἐγκεφαλίτιδα, πα-
ραλυσίαν καὶ ἀποπληξίαν, ὅθεν εἶναι οὐσία δη-
λητηριώδης ἐάν τυχόν καταπιθῇ.

Ἐάν διαλύσῃς ἐν μέρος καφουράς εἰς 6 μέρη
οἶνοπνεύματος ἢ εἰς 6 μέρη κοινοῦ ἐλαίου θὰ
ἀποκτήσῃς 2 φάρμακα καλούμενα Spiritus καὶ
Oleum Camphurata καὶ ὠφέλιμα πρὸς ἐν-
τερικὰς κατὰ ρευματικῶν, ἐνοχλήσεων καὶ κατὰ
τοιούτων ἀλγηδόνων. Ρευστὸν κατασκευαζόμενον
ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς καφουράς εἰς ῥακὴν, εἰς
τὸ ὁποῖον προστίθεται ἡ κόκκινος τῆς κοκκίνης πι-
περιᾶς θεωρεῖται εἰς τὴν Ἑωσσίαν τὸ καλλίτε-
ρον καὶ ἀσφαλέστερον μέσον πρὸς διατήρησιν
τῶν φορεμάτων καὶ πρὸ πάντων τῶν γουναρικῶν
ἀπὸ τοῦς σκόρους, καὶ μετὰ τούτου τοῦ ρευστοῦ
ῥαντίζονται τὰ εἰς κιβώτια ἐστοβασμένα φορέ-
ματα, τὰ ὁποῖα διατηροῦνται ἀξιόλογα. Τὸ ὄνομα
Καφουρά ἐτυμολογεῖται ἐκ τῆς ἀραβικῆς λέξεως
Kabhomfra καὶ Kafour.

Ἐνταῦθα πρὶςθέτομεν καὶ περὶ τινῶν φαρ-
μάκων κατὰ τῶν ἀλγηδόνων τῶν ὀδόντων τὰ
ἐξῆς:

Ἐάν προσθέτῃς πρὸς 2 δραχμὰς βάμματος
τῆς μύρρας 2 κόκκους ὀπίου καὶ 10 κόκκους
Καφουράς καὶ 10 σταγόναις αἰθερίου ἐλαίου τοῦ
ἡδυόσμου τῆς Μένθας θὰ ἀποκτήσῃς ρευστὸν,
τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τῶν καλλιτέρων κατὰ τῶν
σφοδρατέρων πόνων τῶν προερχομένων ἐξ
ἐντερηδωμένων ὀδόντων. Βρέξον βάμβακα δι'
ὀλίγων σταγόνων καὶ ἐνθεσον αὐτὸν εἰς τὴν
κοιλότητα τοῦ ἀλγοῦντος ὀδόντος σου καὶ ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ σφοδρότεροι πόνοι παύουσιν
ἢ κτευνάζονται, παραχρῆμα δὲ θὰ ἐκθιᾶζῃς
τοῦτο τὸ ἀξιόλογον ὀδονταλγικὸν φάρμακον.
Πολλάκις μόνον τὸ ἔλαϊον τοῦ πιπερώδους ἡδυό-
σμου διαλελυμένον εἰς οἶνόνπνευμα καταπραΰνει
τοὺς δριμυτέρους πόνους παραχρῆμα.

Σ. ΛΑΝΔΕΡΕΓ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Ο ΠΑΡΑΦΡΩΝ ΕΡΗΜΙΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΥΠΕΡ

ΚΑΜΗΡΟΥ Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀθήναι. Τυπογραφεῖον «Χρόνου».

Ἀρτίως ἐξεδόθη τὸ μυθιστόρημα τοῦτο, ἔρ-
γον πρωτότυπον τοῦ μουσοτραφεὺς νέου κυρίου
Παναγιωτοπούλου, ὅπερ μετ' ἐπιστάσις ἀνέ-
γνωμεν. Ἐν αὐτῷ εὗρομεν πλοκὴν ἀξιόλογον,
σκέψεις ὀρθὰς, γλῶσσαν διαρρέουσιν καὶ καθα-
ράν, καὶ ξενισμὸν ὅλως ἀπηλλαγμένην. Τὸ μι-
κρόν ἔργον τοῦ κυρίου Παναγιωτοπούλου συν-
ιστᾷ αὐτὸν οὐκ ὀλίγον, διότι τὸ συγγράφειν μυ-
θιστορίας ἐπιτυχεῖς, ἐν Ἑλλάδι τουλάχιστον,
δὲν εἶναι ἐκ τῶν εὐκατορθώτων. Ἀλλ' ὡς τε ἡ
«Παράφρων Ἐρημίτης» ἔχει τὰ μέγα προτέρη-
μα νὰ ᾖ πρωτότυπος καὶ οὐχὶ μεταπεφρασμένος ἢ
ἀντιγεγραμμένος, καθὰ συνήθως πράττουσι τι-
νὲς τῶν παρ' ἡμῖν διαδραματιζόντων πρόσωπων
λογίου καὶ συγγραφόντων διατριβὰς καὶ Με-
λέτας καὶ σκέψεις καὶ μονογραφίας, ἐν μόνον ἐ-
χούσας πρωτότυπον, τὸν ἀπεργὸν τῆς ξένης
ιδιοκτησίας σφετερισμόν. Συγχαίροντες τὸν ἀ-
γαθὸν φίλον κ. Παναγιωτοπούλου διὰ τὸ καλὸν
ἔργον του, παροτρύνομεν αὐτὸν νὰ ἐξακολουθῇ
καταγινόμενος καὶ ἐγκύπτων εἰς τοιοῦτον εἶδος
συγγραφῆς, διότι, πεπεισμεθα, θέλει ἐπιτυχ-
χάνει.

Ἀθήναι, τῇ 15 Μαΐου 1871.

Α. Σ. Λ.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ καὶ ΛΣΜΑΤΑ.

ΣΤΙΧΟΙ

ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΗ.

(σελ. 1—184—8ον ἐν Βραίλα ἐκ τοῦ τυπογρα-
φείου τοῦ Τρίγωνον 1871. — φρ. 3).

Ὅταν ἡ ἀηδὼν ἐπὶ χλοερῶν καθημένη κλά-
δων ᾄδῃ τὸ ἡδυφθαγγὸν αὐτῆς ᾄσμα, ὅταν